

Oponentský posudek na bakalářskou práci Simony Sharifi Způsoby seznamování partnerů a jejich proměna v čase

Předkládaná práce je teoretickou statí na téma výběru partnera a párovacích strategií. Zabývá se evolučními teoriemi párovacích strategií, typy partnerství, způsoby seznamování a v rámci tohoto posledního tématu se věnuje podrobně internetovému prostředí seznamování.

Hned v úvodu mohu říct, že práci hodnotím jako výbornou. Přesvědčuje mě především velký rozsah prostudované literatury, přesnost prezentace načtených poznatků, přehledná struktura práce, včetně výstižných shrnutí po odpovídajících tematických úsecích, a bezchybná stylistika. Není pochyb, že autorka prostudovaným literárním zdrojům dobře rozumí, umí je konfrontovat a kriticky zhodnotit. Práce je navíc velmi aktuální a do značné míry originální, věnuje se zcela současnému vývoji online seznamování a snaží se zhodnotit jeho obecnější povahu, podobnost či odlišnost od dřívějších způsobů seznamování, dále souvislost s kvalitou a stabilitou partnerství a význam pro navazované partnerské vztahy.

Práce se také liší od podobných studií na téma online seznamování v tom, že se nevěnuje jeho nápadným rizikům nebo až extrémním patologickým jevům s ním spojeným, ale spíše jeho všeobecným vlivům a důsledkům na partnerské vztahy. Boří dokonce některé mýty a ukazuje, že online seznamky jsou za určitých okolností plnohodnotnou alternativou seznámení s partnerem, vedoucí k podobné kvalitě a stabilitě partnerských vztahů jako klasičtější způsoby seznamování.

Navzdory tomu, že práci považuji za vysoce kvalitní, myslím, že mohla být ještě lepší, a v případě, že by se autorka se školitelkou dohodly na tom, že práci budou dále publikovat, bych navrhovala úvahy naznačené v diskuzi ještě dotáhnout o kousek dál. První část, věnovaná evolučním teoriím párovacích strategií, totiž zatím čtenáře pouze navnadí, ale dále už není nijak využita. Přitom data o povaze, kvalitě a stabilitě vztahů navázaných online, ve srovnání se vztahy navázanými offline, se nabízí interpretovat zpětně ve světle těchto teorií a kontrastovat je s naivními představami o zhoubném vlivu technologií, nebo třeba naopak o všespásném vlivu technologií na partnerské vztahy. Krok navíc v diskuzi by mohl pojmenovat to, co z dat vstupuje, a sice že internet nezpůsobuje žádnou katastrofu ani zázrak, protože přirozená a mnoha faktory ovlivněná motivace lidí k vstupování do určitých typů vztahů je tak silná, že se zřejmě i v dobách Tinderu mění spíše forma, než podstata vztahů. K tomu by pak bylo možné upozornit na měnící se charakter rizik spojených se seznamováním, a faktorů, které komplikují počátky vztahů.

Závěrem už jen přeju mnoho štěstí autorce v dalším studiu a potenciální akademické činnosti. (Jak uvádím výše, práci hodnotím jako výbornou.)

Doc. Jitka Lindová, Ph.D.